

Tevékenységi terv/ Projekt terv

Címe: „Jó szerencsét!” Bánya, víz, homok!
Megvalósulásának tervezett ideje: 2025. 06.10-06.20-ig
A tevékenység/projekt tervezett indító élménye: Bányaépítés a homokozóban
A tevékenység/projekt tervezett lezáró élménye: Séta a bányába

A tevékenység/projekt megvalósítása során kiemelt célok:	A gyerekek gyűjtsenek tapasztalatokat, élményeket, ismereteket (kiscsoport, középső), vagy mélyítsék el meglévő tudásukat (középső, nagycsoport) a bányáról, a homokról és a vízről. Ismerkedjenek meg, gyűjtsenek élményeket (kiscsoport, középső) vagy elevenítsék föl eddigi ismereteiket (középső, nagycsoport) a kinti örömmel (homokvár építés, sarazás, az időjárás változásaival, a fejlődési napló feladataival kapcsolatban (pl. a számolás- 1-10-ig, 10-1-ig, évszakok, hónapok, napok, napszakok, testséma, Mondd el a címedet!)
Feladatok:	A gyerekek ismereteinek bővítése, vagy meglévő tudásuk felelevenítése a bányával, esővel, homokkal kapcsolatban. Kinti örömek biztosítása, időjárás változásának megfigyelésére lehetőség biztosítása. Homokkal, vízzel, bányával pünkösddel kapcsolatos versek, dalok, mondókák, mesék felkínálása. A fejlődési napló feladatai
Fejleszthető képességek:	Vizuális képességek (finommotorika, téri tájékozódás síkban, színérzék, kreativitás, szem-kéz koordináció, szerialitás, sodrás, gömbölyítés, lapítás, gyúrás, fűzés, tekerés, technikája). Gondolkodási képességek (emlékezet, figyelem, rövid és hosszú távú memória, szerialitás). Matematikai tartalmú tapasztalatok (számlálás, sorszámok, számképek, irányok). Szókincsbővítés, fogalomalkotás. Zenei képességek (ritmusérzék, tiszta éneklés, egyenletes lüktetés). Testi képességek (karizom, lábizom, hátizom, egyensúly, tájékozódás térben, mozgáskoordináció). Szabálytudat alakítása, szociális érzék (együttműködés,

	egymásra való odafigyelés, érzelmi intelligencia, egymás munkájának elismerése, egymás segítése).
--	---

<p>Játék és a játék feltételeinek biztosítása (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése)</p>	<p>Gyakorló játék: öntögetés, szórás, vizezés, sarazás, tapasztás, gyurkálás, formázás, karcolgatás</p> <p>Szerepjáték: homokszállítás, bányászás, bányaboltos játék</p> <p>Várépítés, Bányaépítés</p> <p>Mi hagyhat nyomot a homokban?</p> <p>Minek a nyoma van a homokban? – Találós kérdés</p> <p>Kinek a nyoma van a homokban? –felismered a cipőtalpát/lábméretét?</p> <p>Szenzoros játék: csukott szemmel keresd meg az elrejtett formát/dolgot a homokban, tisztísd meg, találd ki, mi lehet az.</p> <p>Ár-apály játék: A gyerekeknek együtt kellett mozogni a textília alatt: apálynál hátra, dagálnál előre.</p> <p>https://cinege.blogger.hu/cimke/v%C3%ADz%20vil%C3%A1gnapja</p> <p>Ki nevet a végén?</p> <p>Bogyó és Babóca társasjáték</p> <p>Halas memória</p> <p>UNO</p> <p>Fekete Péter</p>
<p>Verselés, mesélés</p> <ul style="list-style-type: none"> • anyanyelvi és drámajátékok 	<p>Rózsaszírom fűjás (pütkösdi rózsza kapcsán)</p> <p>Zelk Zoltán: Halország</p> <p>Falu végén, hegy alatt csörgedezik egy patak, ficánkoló víg halak játszanak a víz alatt.</p> <p>Talán még házuk is van víz alatt, a homokban, fényes kavicsból rakták:</p>

ott töltik az éjszakát.

Reggel vígan ébrednek,

eleségért sietnek,

szitakötő, vizipók,

halreggelire valók.

Később ebéd is kerül

s ha fönn az ég kiderül:

a víz színére úsznak,

úgy köszönnek a Napnak.

<https://www.facebook.com/share/1KQSMkK57e/>

Megzenésítve: „Halország”

<https://youtu.be/qsqeQJr5EHI?feature=shared>

Lángi Péter: Homokozó

A homokban kotorászok,

lyukat fúrok, kutat ások.

Építem a falu tornyát,

sütök formás homoktortát.

Lapátolom vödörbe,

s végül anya söpör le.

Különös kincs a kavics!

Van éles is, sima is,

akad kövér meg lapos,

s ha a lábam rátapos,

zörög, zizeg, nyikorog.

Kavicsozni jó dolog!

<https://gyerekversek.hu/homokozo/>

Aranyosi Ervin: Itt van a kutya elásva

Itt van a kutya elásva!

Szerencsére nem nagyon,

hiszen bent a homok húsebb,

mint idekint a napon.

Ha megunja, ki is mászhat
nem kell ott maradnia,
pláne, ha egy kutyalánnyal
lenne este randija...

<https://versek.aranyosiervin.com/tag/homok/>

Aranyosi Ervin: A kincs (részlet)

Kincseket lelni homokban is lehet.

Mert felfénylik, ha rányitod szemed!

Mitől lesz kincs? Mert annak képzeled,
azzá teszi benned a képzelet.

Attól lesz kincs, ki ekként nézi azt,
értéknek látja, s nyom rá pecsétviaszt,
hogy elismervény, vagy oklevél legyen,
vagy dísz csupán egy eldugott helyen...

<https://versek.aranyosiervin.com/tag/homok/>

A sómanók és a bányamester fia - Népmese

<https://nlc.hu/baba/20140609/napi-mese-a-somanok-es-a-banyamester-fia/>

Indián Népmesék folytatása (a nagy sikerre való tekintettel):

A tollas kígyó búcsúja

A szerelmes auramadár

A tücsök és a jaguár

Az igaztévő kócsag madár

Az indián bánata

(A könyv címe: A tollas kígyó búcsúja, Közép- és dél-amerikai indián
mesék és legendák

Kiadás helye: Budapest

Kiadás éve: 1989)

<https://www.nepmese.hu/index.php/mesetar/forras-helye/indian>

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<p>Mondóka:</p> <p>Essél eső essél (Énó/27.)</p> <p>Essél eső, essél, Bogyborékot vessél, Búza bokrosodjon, Árpa szaporodjon.</p> <p>https://okosanya.blog.hu/2010/03/08/tavaszi_mondokak_kicsiknek_es_kozepsos_ovisoknak</p> <p>Itt a köcsög, mi van benne (Kincset találtunk a bányában, egy vödörben/köcsögben tovább adjuk)</p> <p><i>Itt a köcsög, mi van benne?</i></p> <p><i>Aranyalma, aranykörte!</i></p> <p><i>Add tovább, add tovább, te meg fizesd az árát!</i></p> <p>https://www.lipinka.hu/tudastar/jatek-es-mondokatar/itt-a-kocsog-mi-van-benne/</p> <p>Játék: Akihez a végére ér, egy közösen meghatározott tornafeladatot csinál, pl. : guggol hármat.</p> <p>Én kicsike vagyok Nagyot nem mondhatok Szüleim kertjében Most nyílni akarok</p> <p>Ki akarok nyíl Mint pünkösdi rózsza De ki nem nyílhatok Csak úgy illatozok</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=4WCWwaemSHQ</p>
---	---

Játék: Valaki a kör közepén guggol. A dal végén odamegy valaki más, és megsimogatja, majd mondja: nyílj ki! Ha a guggoló felismeri a hangját a simogatónak, felállhat, és mást választunk középére.

Ki nyílt a rózsza, hajlik az ága (mindig más lány és fiú nevet éneklünk be, közben egyenleteslúktetésre : térdrugó, vállérintés, tapsolás.

Ez után ritmustapsolás.

Kinyílt a rózsza,

Hajlik az ága,

Nincsen aki leszakassza,

Csak úgy hervad rajta.

Egyik ága halik

E lány vállára

Másik ága reáhajlott

A Gyurka vállára.

Szakítsd le, Borka,

Kösd bokrétába,

Hadd tüzze a Györki Gyurka

Csárdás kalapjára.

https://m.zeneszoveg.hu/m_dalszoveg/26912/havasi-duo/kinyilt-a-rozsza-zeneszoveg.html

<https://www.youtube.com/watch?v=PwJpDAfsNEA>

A pünkösdi rózsza

Kihajlott az útra,

Én édesem, én kedvesem

Szakíts egyet róla.

Egyet szakasztottam,

El is hervasztottam.

Tejbe-vajba fűrosztöttem,

Hóba szalasztottam.

	<p>https://www.youtube.com/watch?v=7gnKT3qmSzk</p> <p>A középben lévő(k) a 2. versszaknál párt választ(anak), és táncolnak, a többiek tapsolnak. Majd akit választott, az lesz középben.</p> <p>Ritmusvisszhang (bánya visszhangzik)</p> <p>Bányászhimnusz</p> <p>Szerencse fel! Szerencse le!</p> <p>Ilyen a bányász élete.</p> <p>Váratlan vész rohanja meg, Mint bérc tetőt a fergeteg. Nem kincs után sóvárgok én, Bányász kislányt óhajtok én. Bányász kislányt óhajt szívem, Ki szívében bányász legyen.</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=Q_rE9xcGZF4</p>
<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézi munka</p>	<p>Rajz a születésnaposnak</p> <p>Körmöcskésés</p> <p>Karkötő-, /övfönás: hármasonfónás/ötösfónás</p> <p>Karkötő-, /övsodrás</p> <p>Karkötő-, /övcsomózás</p> <p>karkötő készítés 7-es fonással, korong segítségével:</p> <p>https://www.facebook.com/reel/1109268954166938</p> <p>Nyíllal jelöljük a haladás irányát: balról jobbra haladás</p> <p>Kisebkek székhez/fogashoz/kötött/ társ kezébe adott fonál sodrása kifeszítve.</p> <p>Gyöngyfűzés</p> <p>Rajzolj egy bányát- találd ki, hol van a kincs! Irányítsd a társad (irányok, határozószók segítségével), segíts neki megtalálni a kincset!</p>

	<p>Festés vízzel, ecsettel az aszfalton/járdán/kövön – megfigyelés mikor tűnik el, miért tűnik el?</p> <p>Festés sárral bot segítségével /ujjal – Sáros rész letisztítása esővízzel.</p> <p>Rajz aszfalkrétával</p> <p>Élményrajz: bányában jártunk, Tarzan Parkban jártunk</p> <p>Homokban bánya, tó, vár formálása, alagút fúrás</p> <p>Homokozás szabadon</p> <p>Homokszobrok alkotása</p> <p>Bányabolt nyitás: homoksütemények, bányászott dolgok árúsítása</p> <p>Száraz homok tisztítása szitálással: kavicsok „bányászása”</p> <p>Hosszítás, szélesítés, mélyítés</p> <p>Rejts el egy kincset! Rajzolj kincses térképet! – Kérd meg a társad, keresse meg! Segíts Neki!</p> <p>Kerítés díszítés folytatása pólóanyag csíkokkal:</p> <p>https://pin.it/4dhX5aEDw</p> <p>Évzáróra készített halak, horgászbok renoválása, újra készítése</p> <p>Ballagási ajándékba kapott puzzle kirakása (Az ajándékon a ballagó gyerekek vannak)</p>
<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • a mindennapos testmozgás játéka és feladatai 	<p>Tornafoglalkozás 2.</p> <p>(Udvari) mozgásos játékok:</p> <p>Felállás egyenes vonalban, az aktuális mondóka elmondása, miközben az egyenletest tapsoljuk, vagy dobbantjuk. Minden elmondás után más-más feladatot hajtunk végre a vár körül., pl.</p> <p>Futás</p> <p>Oldalsó középtartásban röpködés</p> <p>Szökdelés páros lábon</p> <p>Magas térdemelés</p> <p>sarokemelés</p> <p>nyusziugrás</p>

békaugrás
törpejárás
medvejárás (tenyér talajra érintésével vagy csak törzsdöntéssel és a 2 kar lógatásával)
sasszé
keresztmozgás: előkészítés: kaszáló mozdulat, majd bal kezeddal érintsd meg jobb térdedet, úgy, hogy térdedet felemeled, majd jobb kezeddal, bal térdedet. Ezt a mozgást folytasd folyamatosan.
napimádás: hátonfekvés, kar, láb megtartása a levegőben, amíg az óvónő 10-ig számol
bohóc: terpesz-zár a hozzá hangolt karmozgással együtt: terpesz + taps a fej fölött, láb zárása és karok leengedése a comb mellé.
pörgés-forgás saját tengely körül

Távolugrás homokba

Aranyátadó fogó: Akit elkapott az aranyt cipelő, átadja társának, és ő fogja cipelni a nehéz aranyat.

Tornafoglalkozás 2.

Futójáték a Tűz- víz-repülő mintájára (futás, a vezényszóra az adott feladatot kell csinálni),
nyuszi: nyusziugrás/vagy fül magasba tartás,
Matróz: felmászás a bordásfalra, körülnézés
gólya (egy lábon egyensúlyozás)
kisgólya: (egy lábon állás térdet behajlítva)
sült hal
béka: békaugrás
hullám: gurulás hossz tengely körül
víz (kék szőnyeghez állás)
tűz (felmászás a bordásfalra)
repülő (lefekvés a talajra, kar oldalsó középtartásban)
felemelkedett repülő (fekvés, mellkas emelés, oldalsó középtartás)

távcső (hason fekvés, mellkas emelés, 2 kéz a szem előtt, úgy csinálunk, mintha belenéznénk a távcsőbe)

lombos fa (srégen magas tartásban a kar)

kisbokor (összekuporodás guggolásba, a térdet átölelve)

harang bordásfalon lógva lábemelés)

bölcső (hason fekve bokafogás)

palacsinta (gurulás hossz tengely irányban a talajon)

palacsinta (háton fekvés) gombóc (felülve összegömbölyödés)-
Megnevezem a palacsinta és a gombóc ízét

kidőlt fa,

medvejárás: gyorsan, vagy lassan, előre-, vagy hátrafelé, és (nagyobbknál) megadott számú lépéssel kell végezni.

Kincsgyűjtés: A teremben elszórt labdák közül keresd meg az aranyat, egyesével gyűjtsd a zsámolyokba a sárga színű labdákat. Melyik zsámolyban hány labda van?

Akadálypálya-bánya

3-4 gyerek karikat tart egymás után, a többiek átbújnak alatta, majd a bújók közül választunk karikatartót.

Mászás föl a bányafalon (bordásfal)

Mászás a bordásfalon balról jobbra, vízszintes irányba.

bújás a tornaalagúton,

egyensúlyozás felfordított padon (A padot a fal, a falmászószivacs mellé tesszük, hogy a kisebbek tudjanak kapaszkodni)

kúszás, húzózkodás a padon fekve

mászás a köveken át: Wesco szivacsokon

Keresd meg a zsámolyban az aranyat (zöld labdák között egy sárgát)

Séta a bányához/bánya utcába

Séta a fagyizóba

Tarzanparkba látogatás-mozgásos játékok

<p>Külső világ</p> <p>tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természet védelmi ismeretek • Matematikai tapasztalatok 	<p>Mi a bányászat?</p> <p>A bányászat során - a társadalom, az emberek számára nélkülözhetetlen - a földkéregben előforduló ásványi nyersanyagok felkutatását, kitermelését, a további felhasználásra való előkészítését végezzük. A bányászat feladata még a kitermelés által okozott változások, károk helyreállítása és a terület újrahasznosításra való előkészítése (Rekultiváció). A bányászati termelés mennyiségét és ezáltal a környezetre gyakorolt hatását mindenkor a társadalom érdeke, igénye határozza meg.</p> <p>https://geosci.elte.hu/pdf/Kontsek_Tamas_BANYASZATI_ALAPISM_ERETEK_jegyzet_2011.pdf</p> <p>A bányáknál a hajdani aknákat vagy egyszerűen lezárták, bejáratukat lefalazták, vagy a bányaművelés megszűnésével karsztvíz árasztotta el vágataikat – persze ezek bejáratait is el kellett tömedékelni. Kivételek azonban itt is akadnak; olyan helyek, amelyeknél épp a visszatérő karsztvíz hasznosítása történik: Tokodaltárón vízügyi dolgozók mennek le a bányába, hogy ott – a szén helyett – a karsztvíz kiemelésével járó helyszíni karbantartó munkálatokat folyamatosan elvégezzék.</p> <p>A szénkitermelés megszűnését követő néhány év múlva, 1972-ben ugyanis – Dorog városának ivóvízellátása céljából – a bányavágnál közcélú vízmű létesült a karsztvíz kiemelésére.</p> <p>https://eletestudomany.hu/ahol-a-fold-alatt-is-a-viz-az-ur-banyaszat-szivattyukkal/</p> <p>A kőzetek hasadékaiban, repedéseiben elhelyezkedő vizet hasadékvíznek (pl. homokkő, gránit, andezit) vagy karsztvíznek (mészkő, dolomit) nevezzük.</p> <p>https://kuttulajdonos.vizugy.hu/tartalom/a-felszin-alatti-vizek-tipusai/</p> <p>Két fő típusát különböztetjük meg. Nyílt karsztvíz esetében a csapadék és a felszíni vizek közvetlen kapcsolatban vannak karsztvízzel, táplálják a karsztvíz bázist, mivel a karsztvizet fedő kőzetrétegek nem vízzáróak. Fedett karsztvíz esetében a fedő kőzetek vízzáró jellegüknél fogva</p>
---	--

meggátolják a csapadék, a felszíni vizek karsztvíz bázisba történő bejutását.

A Föld vízkészletének jelentős hányadát a karsztvíz adja

A karsztvíz természetes tisztaságánál fogva nagy értéket képvisel. A karsztvíz bázisból kiemelt karsztvíz lakossági fogyasztásra (ahogy például Balatonfüzfő gyártelepen is) közvetlenül alkalmas lehet.

<https://hu.m.wikipedia.org/wiki/Karsztv%C3%ADz>

BÁNYAVÍZ, (bánya-víz) ösz. fn. Bányáüregekben álló, vagy szivárgó víz.

<https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-a-magyar-nyelv-szotara-czuczorfogaras-55BEC/b-57DFC/banyaviz-581AB/>

Közületek már ketten jártak Kanadában, ahol egy érdekességet fedeztek fel a kutatók:

2016-ban, egy kanadai bánya mélyén kutatók felfedezték a világ legrégebbi tavát. Körülbelül 3 kilométeres mélységben a víz 2 milliárd éves.

<https://femina.hu/terasz/legregebbi-viz/>

Mik azok a bányatavak?

bányatavak nem természetes úton jöttek létre, keletkezésük emberi tevékenységhez köthető. Egy hivatalosabb definíció szerint *„a felszíni vagy a felszín alatti bányászati tevékenység következtében a földfelszín fedőrétegének eltávolításával, a felszín alatti vízkészletből kialakult és a bányaművelés befejezése után is fennmaradó olyan állóvíz, amelynek medrét a bányászat során mesterségesen kialakított terepmélyedés képezi.”* A bányatavakról általánosságban elmondható, hogy igen mélyek, illetve hogy hirtelen mélyülnek. A veszélyességük is részben ebből fakad, illetve abból, hogy bár a felületük viszonylag kicsit, a víztömegük a mélység miatt óriási, így a felszín alatti rétegei egész évben jéghidegek maradnak. Ráadásul [mederviszonyaik kiszámíthatatlanok](#), a bányászati tevékenység miatt óriási lyukak lehetnek a meder alján.

<https://greendex.hu/mit-tudunk-a-banyatavakrol/>

A másik probléma, hogy amennyiben az adott bányató nincs megtisztítva, és alkalmassá téve a fürdőzésre, akkor a víz alatt sok veszélyes tárgy bújhat meg. Egykori bányagépek roncsai, lomok és egyebek, melyek problémát jelenthetnek. Épp ezért nagyon fontos, hogy [fürdőzési](#) céllal tényleg csak az arra engedélyezett bányatavakat használjuk, de leginkább azokat se.

<https://greendex.hu/mit-tudunk-a-banyatavakrol/>

A Cinkotai bányató, vagy más néven Csobaj-tó, mérete alapján a kerület második számú állóvize. Jelenleg vízfelszíni kiterjedése körülbelül fél hektár. Létrejött a korábban itt végzet bányászati tevékenység következménye, mivel a homok és kavics kitermelése után árkok maradtak hátra, melyeket az eső- és a feltörő forrásvíz feltöltött. <https://csobajbanya.hu/>

Sajnos a víz okozhat kárt is a még működő bányában:

2025. Május végén Parajd területén megáradt a Korond-patak [előntötte](#) a község híres sóbányáját. A víz megállíthatatlanul zúdult be bányába, megtelítve mind a hét szintjét, ezzel jóvátehetetlen károkat okozva. A [katasztrófa](#) hatására a bánya felszíne több ponton megsüllyedt, a [beomlás veszélye](#) miatt pedig többeket [ki kellett](#) telepíteni, költöztetni.

<https://24.hu/tudomany/2025/06/05/parajdi-sobanya-katasztrofa-az-egesz-sohat-veszelyben-nem-viznek-valo-vidék/>

A bányászok jellegzetes üdvözlése a „jó szerencsét!”, néhány évtizede még az iskolában is szokás volt azokon a településeken, ahol a bányászat és az ehhez kapcsolódó szakmák jelentették a legfőbb megélhetést.

<https://eletestudomany.hu/ahol-a-fold-alatt-is-a-viz-az-ur-banyaszat-szivattyukkal/>

Séta: Keressük meg a bányát/bánya utcát térkép alapján irányok meghatározásával. Ha megtaláltuk, mindig az első gyerekpár vezet az óvónő által meghatározott pontig: tábla/kereszteződés/fa, majd a pár a sor végére megy.

	<p>Séta a fagyizóig. Mindig az első gyerekpár vezet az óvónő által meghatározott pontig: tábla/kereszteződés/fa, majd a pár a sor végére megy.</p> <p>Rejts el egy kincset! Rajzolj kincses térképet! – Kérd meg a társad, keresse meg! Segíts Neki!</p> <p>A száraz és a vizes homok tulajdonságai</p> <p>Homok, víz, sár, kavics</p> <p>Hosszítás, szélesítés, mélyítés</p> <p>Kibányászott homok összemérése: több, kevesebb, ugyanannyi-hogyan méred, hogyan hasonlítod össze?</p> <p>Mire van szüksége a virágoknak? Vízre, napfényre, termőtalajra.</p> <p>Íránykirakó (ropogtatni való) halakból.</p> <p>https://cinege.blogger.hu/cimke/v%C3%ADz%20vil%C3%A1gnapja</p> <p>(Indiános) feladatlapok, pl.:</p> <p>https://pin.it/65KxArNt4</p> <p>Logiko feladatlapok</p> <p>Golyós játék- minta kirakás ujjak mozgásával</p>
<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<p>Önkiszolgáló tevékenységek (terítés, asztal leszedése), Naposi feladatok –asztalnál ülés sorrendjében</p> <p>Különböző megbízások, (pl. zsebkendő/gyümölcsös kosár hozása)</p> <p>Öltözködés, gondozási teendők (fésülködés), rendrakás a csoportszobában, öltözőben.</p> <p>Ágyazás.</p> <p>Szükség esetén könyvek, rajzasztal és babakonyha felelős választása.</p> <p>Könyvfelelős: könyvek rendben tartása, a rend ellenőrzése, a gyerekek figyelmeztetése a rend megőrzésére, és arra, hogy vigyázzanak a könyvekre</p> <p>Függöny behúzó és összekötő felkéréses alapon - tanulják a csomókötést</p> <p>Nagyok segítségül hívása a kicsikhez.</p>

	<p>Napi szinten komposztfelelős kijelölése felkérésem alapon - A gyümölcs pucolásából származó hulladék kiöntése a komposztálóba</p> <p>Festés sárral bot segítségével /ujjal – Sáros rész letisztítása esővízzel.</p> <p>Homokozó játékok összegyűjtése, homokozó játékokból a homok kiszórása, homokozó játékok tisztítása szükség esetén</p> <p>Saját test tisztítása a homoktól, sártól (szükség esetén)</p> <p>Homok kiszórása a cipőből</p> <p>Magaságyás öntözése</p>
<p>Differenciálás, tehetségdonozások, felzárkóztatás lehetőségei</p>	<p>egyensúlyozás felfordított padon (A padot a fal, a falmászószivacs mellé tesszük, hogy a kisebbek tudjanak kapaszkodni)</p> <p>Saját test tisztítása a homoktól, sártól (szükség esetén), kisebbeknek felnőtt/társ segít.</p> <p>Karkötő sodrás: kisebbek, karkötő fonás: nagyobbak</p>

A sómanók és a bányamester fia - népmese

Volt egyszer hajdanában széles nagy Magyarországon egy kicsi falu, annak lakói sóbányászattól éltek. Élt abban a faluban, a régi időkben egy bányamester. Ez a bányamester a sóbánya legsötétebb tárnájának mélyén dolgozott, ott, ahol ember ritkán fordult meg.

Egyszer, hogy-hogy nem, ágyának esett. Nagyon beteg lett. Nem volt mit tegyen, leküldte maga helyett tizenkét esztendőes fiát a tárna mélyére. A fia ugyanazt csinálta, ami az apja dolga volt. Felügyelt a rendre, leseperte a penészt a falról, s figyelte, nem lazultak-e meg a sötömbök.

Ez a bányamester nagyon irigy és fukar ember volt. A sóbányákban mindig az a szokás járta, hogy a bányászok kenyerekből és szalonnájukból mindennap egy-egy falatot hagynak a bányában lakozó szellemeknek és manóknak.

Ez a bányamester utálatos egy dolgot csinált, ahányszor csak leszállt a bánya mélyére. Senki nem tudta, hogy a manóknak otthagytott ételt összeszedte és zsebre vágta. A kenyeret, szalonnát, kicsi kolbászkát, falatnyi tepertőcskét mind-mind összeszedte és bekebelezte, a magáét meg csak tartogatta. No, nem is kedvelték a bányalakó manók és szellemek. Haragudtak rá rettenetesen, s el is határozták, hogy egyszer bizony bosszút állnak rajta.

Hát bizony az alma nem esik messze a fájától. A fiú sem volt jobb az apjánál! Alighogy megpillantotta a bánya legsötétebb zugában a kősóra tett falatka kenyeret és szalonnát, máris felkapta, és a zsákjába rejtette.

Éppen akkor, amikor egy icurka-picurka kis manógyerek is nyúlt érte. Valósággal a kezéből kapta ki. Meglátta ezt a bányá vésnséges vén szelleme.

– No, te gonosz ember gonosz fia! Legkisebb unokámat megloptad, ezt már nem tűrhetem tovább. Gyertek elő, manók népe! Lássátok, mit csinált. Az apját büntetlenül engedtétek föl Isten szabad ege alá, de most aztán megállj nekik! Leckéztessétek meg alaposan, úgy, hogy még kései utódai is emlékezzenek rá! – adta ki a parancsot nagy dühösen. Úgy is történt.

Hirtelen furcsa zajt hallott a bányamester fia. Egyszerre mintha ezer és ezer bányász kezdett volna el vésni és kalapálni. Kipp-kopp, kipp-kopp... Aztán egy vízcsepp kioltotta a fiú lámpását, vaksötét lett, nem látott az orráig sem. Megrémült istenigazában, és moccanni se mert, hogy bele ne essék valamiféle halálos mélységbe, feneketlen aknába. Csak állt és reszketett.

És ekkor mindenfelől surranó léptekeket hallott a sötétben. A szellemek és a manók mind köréje sereglettek, közrefogták és körültáncolták, és a bányá legmélyebb üregéhez terelték.

Akkor elkapták, aztán megragadták kezét-labát, és lóbálni kezdték a mélység fölött. Jaj, de félt, jaj, de rettegett! Kétségbeesetten sírt és fohászzkodott. Megígért mindent, ha ez egyszer megkegyelmezik neki, soha többé nem veszi el az ételüket. De még apja bűneit is jóváteszi, hoz nekik bőven eledelt. No, a szellemek megkegyelmezték neki, és nem dobták le az üregbe.

Letették a földre, otthagyták, egy kis sómanó pedig meggyújtotta a fiú lámpását, és visszakísérte biztonságos helyre. Aztán eltűnt, akárcsak a többi manó. A fiú soha többé nem vette el a manók eledelét. Soha többé nem feledkezett el a bányák lakóiról, a manókról és szellemekről, mindig adott nekik bőségesen a magáéból is. Kigyógyult kapzsiságából, és elmesélte fiainak és leányainak, hogy mi történt vele, azok pedig elmesélték az ő fiaiknak és leányaiknak, azok pedig az övéiknek. Én pedig elmeséltem most nektek. Meséljétek ti is tovább.

A tollas kígyó búcsúja - Indián népmese

Volt idő, amikor az indiánok boldogan és elégedetten éltek. Bölcs királyuk Kecalkoatl, a fehér isten volt, aki hajdan még emberi alakban élt alattvalói között. De élt még az országban Tezkatlipoka, az fekete isten, s egy napon igencsak megirigyelte Kecalkoatl hírnevét és gazdagságát. Egyre azon töprengett, hogyan is árthatna neki. Támadt egy jó ötlete. Volt Kecalkoatl királynak egy lánya, akit mindenkinél jobban szeretett. A lány már ugyancsak eladósorba lépett, ám az apja senkit sem talált méltónak hozzá. Tudomást szerzett erről Tezkatlipoka, és mivel ő maga is isten volt, értett a varázslás tudományához, így hát szép legénnyé változott. Akkor fogott egy paprikával teli kosarat, és kiállt vele a piacra, pont szemben a királyi palotával. - Paprikát vegyenek! Paprikát tessék! - kínálta a portékáját.

Hamarosan egy csapat ember sereglett köréje, mert olyan szép paprikát nem árult más a piacon. A nagy tolongás zaja, a piaci zsvaj elhallatszott egészen a királyi palotáig. A királykisasszony kíváncsian az ablakhoz lépett, ugyan mi az a nagy lárma ott lenn. Hát, ahogy kinézett, pillantása egyből a szép árusra esett, s bizony egy csapásra beleszeretett a fiúba. Erre várt csak a fekete isten, úgy megbabonázta a lányt, hogy az a szerelemtől ágyának esett, beteg lett. Gyógyítók és varázslók egymásnak adták a kilincset a palotában, de senki sem tudta meggyógyítani a szomorú királylányt. Végül a hatalmas Kecalkoatl kitalálta a titkos kór okát: - Nemde beleszeretél a paprikaárusba? - kérdezte a lányát. - De óva intelek téged, verd ki a fejedből, mert nem az a fiú ő, akinek kiadja magát! Nagy bajt hozhat még ránk! A királylány hiába akart engedelmeskedni az apjának, a szívéből csak nem tudta kihúzni a szerelmet. Látta Kecalkoatl, hogy a lánya napról napra csak fogyott, már a lélek is csak hálni jár belé, ezért parancsot adott alattvalóinak, hogy keressék meg és hozzák el az ismeretlen fiút. De a szolgák hiába járták, kutatták át az országot, a fiúnak nyoma veszett, senki sem hallott, tudott róla semmit. A királylány már a halálán volt, amikor váratlanul betoppant a palotába a paprikaárus fiú. - Csakhogy előkerültél – üdvözölte Kecalkoatl -, a lányom belebetegedett a sóvárgásba utánad! Nem tudom ki vagy és honnan jössz, de tudom, hogy egyedül csak te gyógyíthatod meg a lányomat. - Messze földről jövök, a nevem Tuejo - hazudta a fekete isten. - Meggyógyítom a lányodat, egy feltétellel, ha hozzám adod feleségül s vele egész királyságodat. Mit lehetett szegény Kecalkoatl? Odaigérte hát a lányát és a királyságát az ékes tollpalástot terített a vállára és a királylány ágyához sietett. Alig hogy megpillantotta a királylány, a betegsége elszállt, mint a kámfor. És bizony apja intelméről is megfeledkezett, egyetlen vágya volt csupán, hogy mielőbb Tuejo felesége lehessen. Meg is ülték a menyegzőt, és Tuejo király lett. Kecalkoatl szíve igen nehéz volt, mert egyre csak attól félt, hogy Tuejo bajt hoz az országra. Egy napon aztán Tuejo megint kiállt a piactérre, de most nem paprikát, áruit, hanem elővett egy pipát. Nem akármilyen pipa volt ez. Nem füstöt, hanem édes dallamot lehetett előcsalogatni belőle. Az emberek most is odatódultak és táncra perdültek mind. Tuejo meg fújta, fújta a talpalávalót. A táncosoknak mozgott a lábuk megállás nélkül, egy idő után azonban már szívesen abbahagyták volna, de a különös zene csak nem akart félbeszakadni. Járták hát tovább, ki-ki, amíg csak bírta s félholtan össze nem csuklott. - Híres táncosok vagytok! - csúfolódott velük Tuejo. - Legszívesebben kővé változtatnálak valamennyiőtöket! Úgy heverték itt mind, akár a kő! Ám még ki sem mondta az utolsó szót, a piacteret élettelen kődarabok lepték el, ember nem maradt ott még hírmondóban sem. A madarak hangos vijjogással szétrebbentek az új király szörnyű tette láttán. Azzal Tuejo, mint aki jól végezte dolgát, sarkon fordult és a palotába indult. Ott mar várta Kecalkoatl. - Milyen rémséget cselekedtél? - vont a kérdőre a hetyke legényt. - Mit

vétettek neked ezek a szerencsétlenek? - Én vagyok a király, vagy nem? ! –húzta ki magát dölyfösen Tuejo. – Azt teszek, amit akarok! Kecalkoatl remegett a dühtől. - Csakhogy elfelejtetted, ezeket az embereket mind én teremtettem! - ágált a fehér isten. - Isten vagyok magam is - vetette oda foghegyről Tuejo -, mégha nem is ismersz rám ebben az alakomban. Én vagyok Tezkatlipoka, fiatalabb és erősebb vagyok nálad. Azzal egy tükröt húzott elő a köpenye alól s odatartotta Kecalkoatl elé: - Nézd csak meg magad! Megöregedtél, a te időd lejárt. Kecalkoatl megadóan bólintott. - Belátom, most te vagy az erősebb. A sötétség győzedelmeskedik a nappal fölött. Elmegyek hát, de nem örökre. Egy napon még újult erővel visszajövök. És mielőtt még az első hajnali napsugarak felderengtek volna, Kecalkoatl óriási tollas kígyóvá változott és méltóságteljes szárnycsapásokkal a magasba emelkedett. Az indiánok pedig azóta is várják visszatértének pillanatát.

A tücsök és a jaguár- Indián népmese

Egy időben a jaguár meg a tücsök igen-igen jó barátságban voltak egymással. Aztán egy napon, miért, miért nem, jaguár megharagudott a tücsökre. El is határozta, hogy kihívja párharcra, így aztán majd ország-világ szemeláttára győzedelmeskedik a tücsök fölött. Mert abban egy cseppet sem kételkedett, hogy a győzelem őt illeti, hiszen hol van a tücsök ereje az övéhez képest! Nem teketóriázott hát, kihívta a tücsköt, mérjék össze erejüket, tudásukat. Szegény tücsök mit tehetett, elfogadta a kihívást, nehogy még azt tartsák felőle, hogy gyáva, hogy inába szállt a bátorság. A jaguár segítségül hívta az oroszlánt, a rókát, a vadmacskát és a vaddisznót. A kis tücsök pedig egyedül csak a vadméhek társaságában vonult ki a csatamezőre. No, nevettek is az apró, gyenge ellenség láttán az erejükre meg okosságukra büszke ragadozó vadak. Ezzel a szedett-vedett csicserehaddal kell megküzdeniük? Ugyan, semmiség az egész, egykönnyen elbánnak velük. A küzdő felek annak rendje-módja szerint fősorakoztak szemben egymással. Az egyik fára fölítették a majmot, őt tették meg döntőbírónak. Aztán a két csapat megindult egymás ellen. A jaguár meg a barátai nagy mellénnyel, büszkén indultak a harcba, hiszen a győzelmükhöz kétség sem férhetett. Ám a következő pillanatban le is lohadt a csatározási kedvük, fejvesztve menekültek amerre láttak, mert az apró vadméhek hiába piciny állatok, bizony éles fullánkjuknak nemigen tud ellenállni senki emberfia. A megszágyenült jaguár pedig lesütött szemmel eloldalgott a bozótba. A kis tücsök csak annyit kiáltott utána, hogy: - Eztán ne becsüld le mások erejét!

Az igazságtévő kócsag madár - Indián népmese

Volt egyszer egy béka, s ez olyan büszke volt a hangjára, hogy be nem állt a szája, fújta a nótát még éjszaka is. Volt egyszer egy kabóca, az sem tudott betelni a saját szépséges hangjával, pirkadatkor rázendített, s abba se hagyta másnap hajnalig. No, ez a két derék énekes egy szép napon összetalálkozott, s nagy versengésbe kezdtek, de sehogy sem tudtak megegyezni, hogy melyikük éneke a legédesebb. Már-már komoly veszekedésé fajult a vita, amikor a békának mentő ötlete támadt: - A közelben a vízparton tanyázik a kócsag, kérjük meg őt, hogy legyen döntőbíró! A kabóca elfogadta a javaslatot, miért is ne fogadta volna el. Így aztán, hogy egy percet se vesztegessenek tovább azon nyomban felkerekedtek s indultak a folyóhoz. A kócsagmadár méltóságteljesen ott sétálgatott a sekélyesben, kitartóan kémlelte a vizet, ugyan hol akad egy kis harapnivaló. A két versenyző dalnok meg előadta neki nagy baját, s kérte a kócsagot, tegyen köztük igazságot. A kócsagmadár szíves örömet vállalta a megtisztelő szerepet, az önhitt énekesek pedig késlekedés nélkül rázendítettek. - Állj, állj! - szakította őket félbe a bíró. - Gyertek közelebb, ide egészen az orrom elé, hogy jobban halljalak benneteket - mondta és hamiskásan hunyorgott hozzá. A béka ekkor elbizonytalanodott. - Azért mégse kéne olyan közel menni hozzá! - intette óvatosságra a társát. - Még bizony rossz vége lesz ennek a nagy bíraskodásnak. Ám a nagyravágyó kabóca nem gondolt semmire, csak egyedül a győzelemre, annyira biztos volt a dolgában. - Tán megfutamodtál? - kérdezte csúfondárosan a békától. - Majd én megmutatom neked, hogy kell szépen énekelni! - fortyant föl erre a béka, és leküzdve minden aggályát, óriási ugrásokkal a kócsag előtt termett. Nyomában a kabóccával. - No, hadd halljuk! - fordult a békához a kócsagmadár. - Előbb te énekelj! Nem kellett kétszer biztatni a gögös énekest. Fújta, fújta egyre elszántabban. Nagy igyekezetében azt se vette észre, hogy a híres bíró a kabóccához hajolt, és hamma, bekapta. - Elég, elég! - állította le a kócsag. - Hadd folyjon a versengés a begyemben! - és zsupsz, lenyelte a békát is. A két elbizakodott vetélytárs nagy árat fizetett a hiúságáért. A kócsagmadár pedig behúzta az egyik lábát és elégedetten elbóbiskolt.

Az indián bánata - Indián népmese

Egy szép napon gondoltak egyet az állatok, fölkerkedtek és meg sem álltak az indián kunyhójáig. Minden úgy történt, ahogy várták: az ember búnak eresztett fejjel most is ott ücsörgött a háza előtt. - Nem akarjuk, hogy többé szomorú légy! - szólították meg az állatok. Kérj, amit csak akarsz, s miteljesítjük kívánságodat! - Boldog akarok lenni - szólt bánatosan az

indián. - Jó, jó, de ki tudja, mi a boldogság? Kérj inkább valami mást - ellenkezett a bagoly. -
Rendben - bólintott az indián -, akkor hát szép akarok lenni. - Olyan szép leszel, akárcsak én -
ígérte az auroamadár. - Erős is akarok lenni - toldotta meg az indián. - Olyan erős leszel, mint én
- szólt a jaguár. - Fáradhatatlan akarok lenni, hogy gyalogolni bírjak - sóhajtott az ember. -
Neked adom a lábamat- ajánlotta a szarvas. - Tudni akarom az eső közeledtét. - Majd
énekemmel mindig figyelmeztetek - felelte a csalogány. - Ravasz akarok lenni. - Én majd
megtanítalak rá- kínálkozott a róka. - Fára akarok mászni. - Kölcsönadom a karmaimat - szólt
önzetlenül a mókus. -Látni akarok a sötétben - mondta még az indián. - Odaadom a szememet
- felelte a macska. - Meg akarom ismerni a gyógynövényeket. - Csak bízd rám! – szólt a kígyó.
- Majd én megjelölöm neked valamennyit. Ekkor az indián lassanfömlállt és szótlánul elindult a
bozótos irányába. Az állatok meg csodálkozva néztek utána. - Az már igaz, hogy az indián eztán
többet tud majd, mint valaha - törte meg a csendet a bagoly -, de bizony örökre szomorú marad.
- Ó ti, szegények! Ó ti, szegények! - szajkózta a papagáj.Egy szép napon gondoltak egyet az
állatok, fölkerkedtek és meg sem álltak az indián kunyhójáig. Minden úgy történt, ahogy
várták: az ember bűnak eresztett fejjel most is ott ücsörgött a háza előtt. - Nem akarjuk, hogy
többé szomorú légy! - szólították meg az állatok. Kérj, amit csak akarsz, s miteljesítjük
kívánságodat! - Boldog akarok lenni - szólt bánatosan az indián. - Jó, jó, de ki tudja, mi a
boldogság? Kérj inkább valami mást - ellenkezett a bagoly. - Rendben - bólintott az indián -,
akkor hát szép akarok lenni. - Olyan szép leszel, akárcsak én - ígérte az auroamadár. - Erős is
akarok lenni - toldotta meg az indián. - Olyan erős leszel, mint én - szólt a jaguár. - Fáradhatatlan
akarok lenni, hogy gyalogolni bírjak - sóhajtott az ember. - Neked adom a lábamat- ajánlotta a
szarvas. - Tudni akarom az eső közeledtét. - Majd énekemmel mindig figyelmeztetek - felelte
a csalogány. - Ravasz akarok lenni. - Én majd megtanítalak rá- kínálkozott a róka. - Fára akarok
mászni. - Kölcsönadom a karmaimat - szólt önzetlenül a mókus. -Látni akarok a sötétben -
mondta még az indián. - Odaadom a szememet - felelte a macska. - Meg akarom ismerni a
gyógynövényeket. - Csak bízd rám! – szólt a kígyó. - Majd én megjelölöm neked valamennyit.
Ekkor az indián lassanfömlállt és szótlánul elindult a bozótos irányába. Az állatok meg
csodálkozva néztek utána. - Az már igaz, hogy az indián eztán többet tud majd, mint valaha -
törte meg a csendet a bagoly -, de bizony örökre szomorú marad. - Ó ti, szegények! Ó ti,
szegények! - szajkózta a papagáj.Egy szép napon gondoltak egyet az állatok, fölkerkedtek és
meg sem álltak az indián kunyhójáig. Minden úgy történt, ahogy várták: az ember bűnak
eresztett fejjel most is ott ücsörgött a háza előtt. - Nem akarjuk, hogy többé szomorú légy! -
szólították meg az állatok. Kérj, amit csak akarsz, s miteljesítjük kívánságodat! - Boldog akarok
lenni - szólt bánatosan az indián. - Jó, jó, de ki tudja, mi a boldogság? Kérj inkább valami mást

- ellenkezett a bagoly. - Rendben - bólintott az indián -, akkor hát szép akarok lenni. - Olyan szép leszel, akárcsak én - ígérte az auramadár. - Erős is akarok lenni - toldotta meg az indián. - Olyan erős leszel, mint én - szólt a jaguár. - Fáradhatatlan akarok lenni, hogy gyalogolni bírjak - sóhajtott az ember. - Neked adom a lábamat- ajánlotta a szarvas. - Tudni akarom az eső közeledtét. - Majd énekemmel mindig figyelmeztetek - felelte a csalogány. - Ravasz akarok lenni. - Én majd megtanítalak rá- kínálkozott a róka. - Fára akarok mászni. - Kölcsönadom a karmaimat - szólt önzetlenül a mókus. -Látni akarok a sötétben - mondta még az indián. - Odaadom a szememet - felelte a macska. - Meg akarom ismerni a gyógynövényeket. - Csak bízd rám! – szólt a kígyó. - Majd én megjelölöm neked valamennyit. Ekkor az indián lassanföjlállt és szótlanul elindult a bozótos irányába. Az állatok meg csodálkozva néztek utána. - Az már igaz, hogy az indián eztán többet tud majd, mint valaha - törte meg a csendet a bagoly -, de bizony örökre szomorú marad. - Ó ti, szegények! Ó ti, szegények! - szajkózta a papagáj. Egy szép napon gondoltak egyet az állatok, fölkerelkedtek és meg sem álltak az indián kunyhójáig. Minden úgy történt, ahogy várták: az ember bűnnek eresztett fejjel most is ott ücsörgött a háza előtt. - Nem akarjuk, hogy többé szomorú légy! - szólították meg az állatok. Kérj, amit csak akarsz, s miteljesítjük kívánságodat! - Boldog akarok lenni - szólt bánatosan az indián. - Jó, jó, de ki tudja, mi a boldogság? Kérj inkább valami mást - ellenkezett a bagoly. - Rendben - bólintott az indián -, akkor hát szép akarok lenni. - Olyan szép leszel, akárcsak én - ígérte az auramadár. - Erős is akarok lenni - toldotta meg az indián. - Olyan erős leszel, mint én - szólt a jaguár. - Fáradhatatlan akarok lenni, hogy gyalogolni bírjak - sóhajtott az ember. - Neked adom a lábamat- ajánlotta a szarvas. - Tudni akarom az eső közeledtét. - Majd énekemmel mindig figyelmeztetek - felelte a csalogány. - Ravasz akarok lenni. - Én majd megtanítalak rá- kínálkozott a róka. - Fára akarok mászni. - Kölcsönadom a karmaimat - szólt önzetlenül a mókus. -Látni akarok a sötétben - mondta még az indián. - Odaadom a szememet - felelte a macska. - Meg akarom ismerni a gyógynövényeket. - Csak bízd rám! – szólt a kígyó. - Majd én megjelölöm neked valamennyit. Ekkor az indián lassanföjlállt és szótlanul elindult a bozótos irányába. Az állatok meg csodálkozva néztek utána. - Az már igaz, hogy az indián eztán többet tud majd, mint valaha - törte meg a csendet a bagoly -, de bizony örökre szomorú marad. - Ó ti, szegények! Ó ti, szegények! - szajkózta a papagáj.

A szerelmes auramadár - Indián népmese

Méltóságteljes szárnycsapásokkal emelkedett a magasba az auramadár. Irdatlan szakadékokat, hatalmas hegycsúcsokat szelt át, kitartóan repült a folyó irányában. Fáradhatatlanul fürkészte a

vidéket, ugyan hol akad zsákmányra. A vízparton megpillantotta a halászgató kócsagot, s azon nyomban bele is szeretett. Leszállt hát melléje és megszólította: - Szívem szépséges hölgye, akar-e a feleségem lenni? - Szívest, öröme- bólintott a kócsag -, csak előbb mondja meg nekem, ugyan miért olyan kopasz a kend feje? - Egy csatában égett le a tollam – vágta ki magát a büszke madár. - No, és miért olyan piszkosfehér a lába? – faggatózott tovább a kócsag. - Mert egykor a sóbányában dolgoztam, s ráragadt a só - sietett a válasszal az auramadár. - Jó, jó - ellenkezett a kócsag -, de mért olyan bűdös kend? - Ó, egyszerű a magyarázat - legyintett az aura -, hajdan állatbőrökkel kereskedtem, s azoknak a szaga érződik rajtam. Ne mondja! Ingatta kecses nyakát a kócság, s álmélkodva fürkészte a talpraesett udvarlót. - Ugyan nem énekelne nekem valamit? - Már hogyné énekelnék! - húzta ki magát dölyfösen az auramadár, megköszönte a torkát és énekre nyitotta a csőrét... Elég, elég! - jajdult fel a kócsag, mert fülbemászó, édes dallam helyett csak rekedt kornyikálást hallott. - Úgy látszik, meghültem az éjjel – mentegetőzött az auramadár. - Nem tesz semmit – nyugtatta ravaszdin a kócsag -, már látom, hogy kendet nekem teremtette az isten. De amondó lennék, lagzi előtt fürödjünk egyet! - Kérése parancs! - udvariaskodott a felfuvalkodott gavallér, s azzal a kócsag után toccsant a vízbe. A vízimadár mozdulatlanul suhant a vízen, szegény aura pedig küszködött, kapálózott, s jó nagyokat kortyolt a folyóból, mert bizony hiába volt olyan öntudatos, úszni azt nem tudott. Már-m ár a vízbe fült, amikor a kócsag kimentette. Ájultan elterült a parton, alig tért magához. - Mindjárt... visszajövök... - nyögte keservesen, mert még most is szégyellte bevallani az igazságot. Átázott szárnyával nagy nehezen a levegőbe emelkedett, s elrepült. Faképnél hagyta a szép menyasszonyt, azóta se merészkedett a közelébe, mert ez a lecke sokáig emlékezetes maradt a számára.

A homok témában felhasznált irodalom:

<https://mindenovi.gportal.hu/gindex.php?pg=31153657&nid=5218776>